

ภาคผนวก ก

ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิในการพัฒนา
ขององค์การสหประชาชาติ

ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิในการพัฒนาขององค์การสหประชาชาติ

คำปรารภ สมัชชาใหญ่

คำนึงถึง ความมุ่งประสงค์และหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ เรื่องความสำเร็จแห่งความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการแก้ปัญหาสากลทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมหรือมนุษยธรรมและในการส่งเสริมและสนับสนุนการเคารพต่อบรรดาสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน เพื่อทุกคนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

ยอมรับว่า การพัฒนา คือ กระบวนการรอบด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง ซึ่งมีความสม่ำเสมอในการมุ่งยกระดับความผาสุกของประชากรทั้งมวล และปัจเจกทั้งมวลบนพื้นฐานที่พวกเขาไม่มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น เสรี และมีความหมายในการพัฒนารวมทั้งในการกระจายอย่างเป็นธรรมแห่งผลประโยชน์จากการพัฒนา

พิจารณาว่า ภายใต้บทบัญญัติปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ทุกคนมีสิทธิในการมีระเบียบทางสังคม และระเบียบระหว่างประเทศที่ซึ่งจะทำให้สิทธิและเสรีภาพ ตามที่ระบุในปฏิญญาดังกล่าว จะสามารถเกิดสัมฤทธิ์ผลได้อย่างเต็มเปี่ยม

ระลึกถึงบัญญัติในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและการเมือง

ระลึกต่อไปถึง ความตกลง อนุสัญญา ข้อมติ ข้อเสนอแนะและตราสารอื่นของสหประชาชาติและขององค์การชำนาญพิเศษที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องการพัฒนามนุษย ซึ่งรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคมและการพัฒนาประชาชนทั้งมวลกับระลึกถึง ตราสารทั้งหมด เกี่ยวกับเรื่อง การขจัดอาณานิคม การป้องกันการค้าทาส การเคารพและปฏิบัติตามบรรดาสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานการดำรงสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งเรื่องส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตรให้เพิ่มพูนและความร่วมมือในหมู่รัฐต่างๆ ตามกฎบัตร สหประชาชาติ ระลึกว่า บรรดาประชาชนมีสิทธิ์กำหนดวิถีชีวิตของตนเอง/สิทธิในการกำหนดเจตจำนงตนเอง ซึ่งเพราะเหตุนั้น ทำให้พวกเขามีสิทธิที่เสรีที่จะกำหนดสถานะทางการเมืองของพวกเขาเอง และที่จะแสวงหาการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของพวกเขาเอง

ระลึกเช่นกันว่า ภายในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนทั้ง 2 ฉบับ บรรดาประชาชนสามารถใช้สิทธิเต็มที่และสมบูรณ์ตามอธิปไตย เห็นถึงความมั่งคั่งและทรัพยากรธรรมชาติทั้งหมดของพวกเขา

ใส่ใจ ว่า รัฐต่าง ๆ มีหน้าที่ภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติต้องส่งเสริมให้มีการเคารพและปฏิบัติVอย่างเป็นสากลต่อบรรดาสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพ ขั้นพื้นฐานเพื่อนทุกคน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องใด ๆ เช่น เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความเห็นทางการเมืองหรือทางอื่นใดชาติหรือสังคมอันเป็นที่มาเดิม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่นใด

พิจารณา ว่า สภาพที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา สำหรับมนุษยชาติส่วนใหญ่จะสร้างขึ้นได้ต่อเมื่อบริหารจัดการละเมิดอันใหญ่หลวงและขัดแย้งต่อสิทธิมนุษยชน ของบรรดาประชาชน และบรรดาปัจเจกชน ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์บางประการ เช่น จากลัทธิอาณานิคม ลัทธิอาณานิคมสมัยใหม่ ลัทธิแบ่งแยกผิว ลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติและการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติทุกรูปแบบ การ ครอบงำและครอบครองโดยต่างชาติ การรุกราน และการคุกคามอธิปไตยแห่งชาติเอกภาพแห่งชาติและบูรณาภาพแก่งดินแดน และการคุกคามจะก่อสงคราม

หวังใยว่า นอกจากสาเหตุในประการอื่นแล้ว การปฏิเสธสิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ยังเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดอุปสรรคร้ายแรงต่อการพัฒนาและการบรรลุชีวิตที่สมบูรณ์ของมวลมนุษย์และบรรดาประชาชนและพิจารณาว่าสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหมดแบ่งออกไม่ได้ และพึ่งพากันและกัน และว่าเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเป็นการสมควมเช่นการที่จะต้องพิจารณาอย่างตั้งใจ และเร่งด่วนในเรื่องการปฏิบัติตามส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมและว่าด้วยเหตุเช่นนั้น การส่งเสริม เคารพและให้สิทธิในสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานบางประการ จึงไม่ก่อให้เกิดความชอบธรรมในการยกขึ้นอ้าง เพื่อปฏิเสธสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ ขั้นพื้นฐานประการอื่น

พิจารณาว่าสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เป็นปัจจัยจำเป็นในการทำ ให้สิทธิในการพัฒนาเกิดสัมฤทธิ์ผล ย้ำยืนยันว่าการลดกำลังอาวุธ กับการพัฒนามีความสัมพันธ์อันใกล้ชิด และว่าด้วยความก้าวหน้าในการด้านการลดกำลังอาวุธจะช่วย

ยอมรับว่า คนเป็นประเด็นศูนย์กลางในกระบวนการพัฒนาและว่าด้วยเหตุเช่นนั้น นโยบายการพัฒนาจึงควรกำหนดว่า มนุษย์ คือ ผู้มีฐานะหลักในการเป็นผู้เข้าร่วม และผู้รับประโยชน์จากการพัฒนา

ยอมรับว่า รัฐเป็นผู้รับผิดชอบขั้นตอนในการสร้างเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของบรรดาประชาชนและบรรดาปัจเจกชนของรัฐนั้น

สำนึกว่า ความเพียรพยายามในระดับระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนควรควบคู่กับความเพียรพยายามที่จะสร้าง ระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศใหม่

ยืนยันว่า สิทธิในการพัฒนาเป็นสิทธิมนุษยชนอันไม่อาจพรากโอนและว่าความเสมอภาคแห่งโอกาสในการพัฒนาเป็นเอกสิทธิ์ทั้งของชาติทั้งมวลและของบรรดาปัจเจกชน ผู้ประกอบขึ้นเป็นชาติ จึงประกาศ ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิในการพัฒนา ดังนี้

ข้อ 1

1. สิทธิในการพัฒนาเป็นสิทธิมนุษยชนประการหนึ่งซึ่งไม่อาจพรากโอน ซึ่งโดยอาศัยเหตุนี้ คนทุกคนและประชาชนทั้งมวลจึงชอบจะเข้าร่วมมีบทบาท และชอบที่จะได้รับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง อันจะทำให้สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งมวลเกิดสัมฤทธิ์ผล อย่างเต็มเปี่ยม

2. สิทธิมนุษยชนในการพัฒนา ยังหมายถึง การเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเต็มเปี่ยมแห่งสิทธิของบรรดาประชาชนในการกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง ในการกำหนดเจตจำนงของตนเอง ซึ่งรวมถึงการใช้สิทธิที่อาจพรากโอนของเขาอย่างมีอธิปไตยเต็มที่ เหนือความมั่งคั่งและทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งมวลของพวกเขา ทั้งนี้โดยขึ้นอยู่กับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนทั้ง 2 ฉบับ

ข้อ 2

1. คนเป็นประเด็นศูนย์กลางในการพัฒนาและควรเป็นผู้เข้าร่วมที่กระตือรือร้น และเป็นผู้รับประโยชน์จากสิทธิในการพัฒนา

2. มนุษย์ทั้งมวล โดยเอกเทศและร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อการพัฒนา ทั้งนี้โดยพิจารณาจากความจำเป็นในการต้องให้ความเคารพเต็มที่ ต่อสิทธิมนุษยชนและ

3. รัฐทั้งหมด มีสิทธิและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาแห่งชาติอันเหมาะสมซึ่งมีความสม่ำเสมอในการมุ่งยกระดับ ระบุความผาสุกของประชากรทั้งหมด และปัจเจกชนทั้งหมดบนพื้นฐานที่พวกเขามีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น เสรี และมีความหมายในการพัฒนา รวมทั้งในการกระจายอย่างเป็นธรรม แห่งผลประโยชน์จากการพัฒนา

ข้อ 3

1. รัฐทั้งหมด มีความรับผิดชอบขั้นต้นในการสร้างเงื่อนไขแห่งชาติและสากลที่เอื้ออำนวยให้สิทธิในการพัฒนาเกิดสัมฤทธิ์ผล

2. สิทธิในการพัฒนาจะเกิดสัมฤทธิ์ผลต่อเมื่อ มีการเคารพอย่างเต็มที่เปี่ยมต่อหลักการ กฎหมายระหว่างประเทศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันมิตรและต่อเมื่อมีการร่วมมือในหมู่รัฐต่างๆ ตามกฎบัตร สหประชาชาติ

3. รัฐทั้งหมดมีหน้าที่ร่วมมือกัน เพื่อให้ประกันการพัฒนาและขจัดอุปสรรคการพัฒนา ดังนั้นรัฐทั้งหมดจึงมีความตระหนักถึงสิทธิของทุกรัฐ และปฏิบัติหน้าที่ของรัฐตน ในลักษณะ ส่งเสริมระบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศใหม่บนพื้นฐานความเสมอภาคแห่งอธิปไตย การพึ่งพากันและกัน ผลประโยชน์ร่วมกัน และการร่วมมือในหมู่รัฐทั้งหมด รวมทั้งในลักษณะ สนับสนุนให้ปฏิบัติตามและให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ในบรรดาสหประชาชาติ

ข้อ 4

1. รัฐทั้งหมด โดยเอกเทศและร่วมกันมีหน้าที่ดำเนินมาตรการในการกำหนดนโยบายการพัฒนาระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเต็มเปี่ยมแก่สิทธิในการพัฒนา

2. ต้องมีการดำเนินกิจการที่ยั่งยืน เพื่อส่งเสริมประเทศกำลังพัฒนา ให้เร่งรัดพัฒนาก้าวหน้าขึ้น ขณะที่ความเพียรพยายามของประเทศกำลังพัฒนา ทั้งหมด จำเป็นต้องได้รับการเสริมด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีประสิทธิผล ด้วยการจัดหาเครื่องมือและปัจจัยให้ความสะดวกที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมส่งการพัฒนาที่รอบด้าน

ข้อ 5

รัฐทั้งมวล ต้องตั้งใจดำเนินมาตรการการจัดการละเมิดอันใหญ่หลวงและชัดเจนต่อสิทธิมนุษยชนของบรรดาประชาชนและมนุษย์ทั้งมวล ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์บางประการ เช่น จากผลของลัทธิแบ่งแยกผิว ลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติ และการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติทุกรูปแบบลัทธิอาณานิคม การครอบงำและยึดครองโดยต่างชาติ การรุกราน การแทรกแซง และการคุกคามโดยต่างชาติ ต่ออธิปไตยแห่งชาติ ต่อเอกภาพแห่งชาติ และต่อบูรณภาพแห่งดินแดน การคุกคามจะก่อสงครามและการปฏิเสธไม่ยอมรับสิทธิขั้นพื้นฐานของบรรดาประชาชนในการกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง

ข้อ 6

1. รัฐทั้งมวล ควรร่วมมือกัน ส่งเสริม สนับสนุน และเสริมพลังให้มีการเคารพและปฏิบัติอย่างเป็นสากลต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหมด เพื่อทุกคน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติ เพศ ภาษา หรือศาสนา

2. สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหมด แบ่งแยกไม่ได้และพึ่งพากันและกัน นอกจากนี้เป็นการสมควรเช่นกัน ที่จะต้องพิจารณาอย่างตั้งใจและเร่งด่วนเสมอกันในเรื่องการปฏิบัติตามส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

3. รัฐทั้งมวล ควรดำเนินมาตรการขจัดอุปสรรคการพัฒนาที่เป็นผลมาจากความล้มเหลวที่จะปฏิบัติตามสิทธิพลเมืองและการเมือง รวมทั้งตามสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

ข้อ 7

รัฐทั้งมวล ควรส่งเสริมการสร้างขั้วรักษา และเสริมพลังให้มีสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศและเพื่อการนั้น ควรใช้ความพยายามอย่างยิ่งที่จะบรรลุลดกำลังอาวุธอย่างทั่วไปและสมบูรณ์ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศที่มีประสิทธิผล รวมทั้งที่จะให้ประกันว่าทรัพยากรที่เหลือจากมาตรการที่มีประสิทธิผลในการลดกำลังอาวุธจะถูกใช้ไปเพื่อการพัฒนาที่รอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา

ข้อ 8

1. รัฐทั้งมวลควรดำเนินมาตรการ ที่จำเป็นทั้งหมดในระดับประเทศ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลแก่สิทธิในการพัฒนาและนอกจากมาตรการในด้านอื่นแล้ว ยังต้องให้ประกันความ

2. รัฐทั้งมวล ควรสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทุกด้าน ในฐานะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาและในการเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเต็มเปี่ยมในสิทธิมนุษยชนทั้งมวล

ข้อ 9

1. สิทธิในการพัฒนาทุกประการ ตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาปัจจุบัน แบ่งแยกไม่ได้ และพึ่งพากันและกัน ด้วยเหตุนี้สิทธิในการพัฒนาแต่ละประการ จึงควรได้รับการพิจารณาอย่างเป็นองค์รวม

2. ไม่มีข้อความใด ในปฏิญญาปัจจุบัน อาจถูกตีความในลักษณะที่ขัดกับความมุ่งประสงค์และหลักการของสหประชาชาติ หรือ ไม่อาจถูกตีความว่า รัฐ กลุ่มชน หรือ บุคคลใดมีสิทธิที่จะประกอบกิจกรรม หรือกระทำการใด ๆ อันมุ่งต่อการทำลายบรรดาสิทธิที่ระบุไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ทั้ง 2 ฉบับ

ข้อ 10

มาตรการต่าง ๆ ควรถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้ประกันแก่การใช้อย่างเต็มที่ และแก่การส่งเสริมอย่างก้าวหน้า เรื่องสิทธิในการพัฒนาอันรวมถึงการก่อตั้ง การรับรอง และการปฏิบัติตามนโยบาย บทบัญญัติกฎหมายและมาตรการอื่นใด ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

ที่มา: www.mfa.go.th: 1-4

